

TÖVBE: GÜNAHLARDAN ARINMA İRADESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ...
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْثَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ.

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! İçtenlikle ve kararlılık içinde Allah’a tövbe edin. Umulur ki Rabbiniz kötülüklerinizi örter ve sizi içinden ırmaklar akan cennetlerine koyar...”ⁱ

Okuduğum hadis-i şerifte Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Günahından tövbe eden, hiç günahı olmayan kimse gibidir.”ⁱⁱ

Aziz Müminler!

İnsanoğlundan istenen daima iyiye ve güzele yönelmesidir. Yüce Allah’ın emir ve yasakları doğrultusunda bir hayat sürmesidir. Ne var ki insan bazen, bilerek veya bilmeyerek günaha sürüklenir. Zira o, hem iyiye hem de kötüye meyilli yaratılmıştır. Cenâb-ı Hakk’ın kullarına lütfettiği tövbe ise günahlardan kurtulmak için bir rahmet ve umut kapısıdır.

Kıymetli Müslümanlar!

Tövbe, nefsimizle hesaplaşmak, içtenlikle ve samimiyetle günahlardan pişmanlık duymaktır. Hata ve günahı ısrar etmemek, bir daha onlara dönmeme kararlılığını göstermektir. Hevâ ve hevesimizin esiri olmamaya söz vermektir. Tövbe, günahlarla kirlenen yüreklerimizi paslarından arındırmaktır. Yenilenmek ve tertemiz bir başlangıç yapabilmektir. Yüce Rabbimizin sevgisine, hoşnutluğuna talip olmaktır.

Değerli Müminler!

Günahları örten, çok affedici ve bağışlayıcı olan Yüce Mevlâmız bizleri tövbeye davet ediyor:

“Ey müminler, hep birlikte Allah’a tövbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz!”ⁱⁱⁱ

Öyleyse geliniz, tövbelerimizi dilimizden kalbimize indirelim ve içtenlikle “Tevvâb” olan Rabbimize yönelelim. Gönülden, nasûh tövbelerle kalben ve ruhen arınalım, Rabbimizle aramızdaki bağı kuvvetlendirelim. O’na layık bir kul olmadığımız için nedametle ve gözyaşlarıyla tövbe ve istiğfar edelim.

ⁱ Tahrîm, 66/8.

ⁱⁱ İbn Mâce, Zühd, 30.

ⁱⁱⁱ Nûr, 24/31.